

Çağdaş Türk Müziği Konusunda Türkiye’de Yapılan Çalışmaların Eğilimlerinin Belirlenmesi

Determination of the Tendency of the Studies in Turkey in the Field of Contemporary Turkish Music

Eda NERGİZ

Giresun Üniversitesi, Müzik Bölümü,
Devlet Konservatuvarı, Giresun, Türkiye

Geliş Tarihi/Received: 08.06.2023

Kabul Tarihi /Accepted: 19.10.2023

Yayın Tarihi/Publication Date: 26.03.2024

Sorumlu Yazar/Corresponding Author:
Eda Nergiz
E-mail: eda.nergiz@giresun.edu.tr

Cite this article as: Nergiz, E. (2024).
Determination of the tendency of
the studies in Turkey in the field of
contemporary Turkish music. *Art and
Interpretation*, 43(1), 14-25.

ÖZ

Bu çalışmanın amacı, Çağdaş Türk Müziği ile ilgili Türkiye’de yapılan çalışmaların dergi adı ve yılı, yazar sayısı, konusu, yöntemi, çalışma grubu/ örneklem özellikleri ve sayıları, veri toplama araçları ve verilerin analiz yöntemleri doğrultusunda sahip oldukları eğilimlerini belirlemektir. Bu çalışma bir doküman inceleme araştırması olup veriler literatür taraması ve makale sınıflama formu ile toplanmıştır. Çalışma grubu TR Dizin, Dergi Park, Ulakbim veri tabanları ve Google Akademik arama motorunda konuyla ilgili anahtar kelimeler taranarak elde edilen 46 çalışma ile sınırlıdır. Makalelerin analizi için Sözbilir vd. (2013) tarafından geliştirilen "Makale Sınıflama Formu" müzik alanına uygun şekilde düzenlenerek kullanılmıştır. Veriler içerik analizi ile analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda konu ile ilgili en çok yayına sahip derginin "Balkan Müzik ve Sanat Dergisi" olduğu, tek yazarlı çalışmaların en fazla olduğu, konu ile ilgili en çok yayının 2017 yılında yapıldığı tespit edilmiştir. Çalışmaların konu alanlarına bakıldığında ise "Çalgı Eğitimi Ders Materyali/ Müfredat" ve "Besteci-Eser İncelemeleri" konularının en fazla olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Kullanılan yöntemin belirtildiği çalışmalarda en sık nicel yöntemler içerisinde betimsel yöntemin kullanıldığı, çalışma grubunun/örneklem belirtildiği çalışmalarda sıklıkla "Eserler" çalışma grubunun tercih edildiği ve çalışma grubu/ örneklem sayı aralığının en fazla "1-10" arasında olduğu görülmüştür. Veri toplama araçları içerisinde en sık kullanılanın "Dokümanlar" olduğu ve verilerin analiz yöntemlerine bakıldığında ise "Eser Analizi"nin en fazla olduğu sonuçları elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Araştırma eğilimleri, çağdaş Türk bestecileri, çağdaş Türk müziği, içerik analizi

ABSTRACT

The aim of this study is to determine the trends of studies in the field of Contemporary Turkish Music in Turkey. analysis methods. This study is a document review research and data were collected by literature review and article classification form. The study group is limited to 46 studies obtained by searching the relevant keywords in TR Index, Dergi Park, Ulakbim databases and Google Scholar search engine. For the analysis of the articles, Sözbilir et al. (2013) "Article Classification Form" was used in accordance with the field of music. The data were analyzed by content analysis. In line with the findings, it has been determined that the journal with the most publications on the subject is "Balkan Music and Art Journal", the number of studies with a single author is the most, and the most publications on the subject were made in 2017. It was concluded that the subjects of "Instrument Education Course Material/ Curriculum" and "Composer-Work Reviews" were the most common in subject area. It was seen that the descriptive method was used most frequently among the quantitative methods in the studies in which the method used was specified, the "Works" study group was frequently preferred in the studies in which the study group/sample was specified, and the study group/sample number range was between "1-10" at most. Among the data collection tools, "Documents" is the most frequently used and when the analysis methods of the data are examined, the results that "Work Analysis" is the most were obtained.

Keywords: Contemporary Turkish composers, contemporary Turkish music, content analysis, research trends

Giriş

Türkiye’de müzik ile ilgili yapılan çalışmaların sınıflandırılması ve incelenmesi, daha çok hangi konuların ele alındığını, bu konular araştırılırken hangi yöntemlerin kullanıldığı ve nasıl yürütüldüğünün ortaya çıkarılması açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Müziğin çeşitli dallarına yönelik bu tür çalışmaların yürütülmüş olduğu ve Çağdaş Türk Müziği’ne yönelik çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu tür bir araştırmanın, yapılan çalışmaların nasıl eğilim gösterdiğini açığa çıkarması noktasında alanyazına, sanatçılara ve müzik eğitimcilerine katkılar sağlayacağı düşünülmektedir.

Çağdaş Türk Müziği kavramı çoksesli müziğin Osmanlı’dan günümüze olan etkisinin ve Cumhuriyet’ten sonraki akademik müzik hayatının gelişmesinin anlaşılması gerektiği literatürde vurgulanmaktadır.

Geleneksel Türk Müziği’nin Batı Müziği unsurlarıyla etkileşiminin Cumhuriyetten önce III. Selim’in Batı tarzı bir ordu kurmak amacıyla oluşturduğu Nizam-ı Cedid’le başlamış, II. Mahmut’un yenileşme hareketleri doğrultusunda Mızıkai Humayun’un kurulmasıyla devam ettiği ve Cumhuriyetin ilanıyla daha keskin bir müziksel dönüşüm öngörülmüştür (Aksu, 2008, s. 18). Söz konusu süreç şöyle özetlenmektedir:

"Müzikte, Tanzimatla başlayan batı düşüncesine yönelik gelişmeler ve çokseslilik alanındaki çalışmalar ancak Cumhuriyet döneminde akademik bir temele oturtulabilmiştir... bazı kaynaklara göre, Osmanlı Sarayının batılı orkestrayı tanınması Kanuni Sultan Süleyman zamanına rastlar... On yedi ve on sekizinci yüzyıllarda Avrupa'nın ilgisini çekerek etkileri klasik bestecilerin eserlerine yeni bir renk ve anlatım ögesi olarak giren Mehter, Yeniçeri Ocağının kaldırılmasıyla yerini bandoya bıraktı. Ülkemizde batı tekniğinin uygulandığı ilk eğitim kurumu Saray Bandosudur. Batılı anlamda askeri müzik topluluğu olan Bando'yu İtalyan besteci Giuseppe Donizetti (1788-1856) kurdu... Müzik ders olarak okullara ilk kez 1870'de İstanbul Muallim Mektebinde girdi... Bando, Orkestra ve Fasil Heyetinden oluşan Muzika-i Hümayun Cumhuriyet'in ilanından sonra 1924'te Ankara'ya taşındı ve Riyaset-i Cumhur Musiki Heyeti adıyla Milli Savunma Bakanlığına bağlandı. Aynı yıl... Musiki Muallim Mektebi açıldı... 6 Mayıs 1936'da konservatuvar, henüz adı konmadan Musiki Muallim Mektebi içinde açıldı" (Selanik, 1996, s. 265-266).

Cumhuriyet sonrasında birçok alanda olduğu gibi müzikte de yenilikler yapılmış, "Atatürk çağdaşlaşma konusunda belirli amaç, ilke, yöntem ve teknikler ile çalışmasına özen göstermiştir. Çağdaşlaşma, yenileşme ve modernleşme süreci Türk Müziği'ne çoksesliliği getirmiştir." (Uçan, 2015, s. 198). Ülkemizde gerçekleşen söz konusu atılımların günümüz Çağdaş Türk Müziği'nin oluşumunu etkilediği görülmekle birlikte "Çağdaş Türk Müziği" kavramının ilk kullanımının nereye dayandığı şöyle aktarılmaktadır:

"Opera ve operetlerle başlayan yeni bir sürecin ardından Türk müziğine ve Türk müzik yaşamına yenilikler getiren ciddi ve esaslı girişimler gerçekleşmiş, Cumhuriyet dönemindeki atılımlar çerçevesinde çoksesli yeni bir Türk müziği oluşmaya başlamıştır. Teksesliliğin ve çoksesliliğin kullanıldığı, yerli şarkıları armonize eden operetler Batı tarzındaki ilk özgün Türk yapıtları olmuştur. "Milli Osmanlı Operet Kumpanyası" 1910 – 1923 yılları arasında etkinlik göstererek, Çuhacıyan'ın Leblebici Horhor gibi opera ve operetlerini sahnelemiştir. Cemal Reşit Rey'in 1926'da yazdığı 12 Anadolu Türküsü ise yeni Türk müziğinin ilk ürünüdür

ve hemen o yıl Paris'te Pleyel salonunda seslendirilmiş ve Heugel matbaası tarafından yayınlanmıştır (İlyasoğlu, 2007, s. 9;12). "Çağdaş Türk Müziği"; Rey'in bu eseriyle belirginleşmeye başlayan çoksesli yeni Türk müziğinin ifade edilmesi için kullanılan bir isimlendirme olmuştur" (Tarkum, 2017, s. 248).

Söz konusu isimlendirmede görüldüğü gibi "Çağdaş Türk Müziği" kavramını oluşturan besteciler ekseninde bakıldığında Çağdaş Türk Müziği'nin ilk örneklerini Türk Beşleri tarafından verildiği aktarılmaktadır. "Türkiye’de Atatürk devrimlerinden önce anılmaya değer çoksesli eserler yaratılmamasına karşın, Cumhuriyet Türkiye’de dış ülkelere eğitim için gönderilen genç müzisyenler 1930’lardan başlayarak dikkate değer ürünler verdiler." (Selanik, 1996, s. 297). Bir başka kaynakta ise Çağdaş Türk Müziği'nin şöyle tanımlandığı görülmektedir: "Çağdaş Türk Müziği, Mustafa Kemal Atatürk'ün çağdaşlaşma alanında yaptığı atılımlar içerisinde önemli bir yeri olan "Geleneksel Türk Müziği unsurlarının Batılı tekniklerle işlenerek ulusal müziğimizi oluşturma" çalışmaları sürecinde ortaya çıkan, ilk temsilcilerinin 'Türk Beşleri' olduğu, evrensel normlara sahip bir müzik türüdür." (Artaç, 2021, s. 53).

"İlk kuşak Türk besteciliğinin kendi geleneğiyle dünya geleneği arasında bir söylem içinde döndüğü 40'lı yıllarda, ikinci kuşak ortaya çıkıyordu. 1945'lerden sonra belirginleşen müzik dili anlayışında çağın akımlarına yaklaşımın artması düşüncesi ya-tıyordu. İlhan Usmanbaş, Bülent Arel ve İlhan Mimaroglu'nun öncü çizgisinde çağla örtüşen bir müzik üretme sorunsalı vardı. Bu ikinci kuşak bestecileriyle hareket eden ama dönemi itibariyle üçüncü kuşak sayılan Cengiz Tanç da bu çağdaş çizgide değerlendirilebilir. Burada çağdaşlıktan kastedilen 20. yüzyıl akımlarıdır. İlk kuşak besteciler genelinde, çoğunlukla 19. yüzyıl izlenimci akımın etkileri içerisinde kalmışlardı. Eğitimlerini tamamladıkları Avrupa'nın müzik merkezlerinden Türkiye'ye döndüklerinde, kendilerine göre yeni gördükleri bazı 'şeyleri' getirmişler; edinimlerini, ilk olma adına bir sonraki kuşak için de ileri sayılabilecek polifonik yaklaşımlarını, hoca-öğrenci ilişkisi içinde aktarmışlardı" (Doğuduyal, 2016, s. 78)...

Söz konusu bestecilerden bugüne uzanan bestecilerin yaratıcılıklarının bir parçası olan yerellik unsuru şöyle açıklanmaktadır:

"Türkiye’de Avrupa normlarında bestelenen müzik, Cumhuriyetin ilk yıllarından itibaren kendi içinde bir evrim süreci yaşamış ve Avrupa ile ilişkisi bu evrimde belirleyici olmuştur. Bu zaman zarfı içinde Avrupa ve hatta Amerika'da yaşanan hemen her süreç Çağdaş Türk Müziği'nde bir karşılık bulmuş, elektronik müzikten, avangard yaklaşımlara kadar her türlü gelişme Çağdaş Türk Müziği'ni etkilemiştir. Fakat karşılaşılan akımların hiç birisi ulusalcılık kadar etkili olmamıştır. Bunun bir nedeni Türkiye’de klasik müzik dünyasının batılılaşma, modernleşme ve çağdaşlaşma ideolojisi içinde var olmasıdır. Bir diğer neden de bestecileri etkileyen olağan üstü zengin bir kültür mirasının varlığıdır. Her nekad Gökalp-Atatürk çizgisi Osmanlı ile ilişkilendirilen müzik yelpazesindense, ulusal kimlik oluşturmakta halk müziğini bir çıkış noktası olarak işaret etse de, Osmanlı müziği unsurlarının da cumhuriyetle birlikte oluşan Çağdaş Türk Müziği'nde yer bulduğunu görebiliriz. Kullanılan malzeme nereden gelirse gelsin, ulusalcı yaklaşım bu malzemeyi benzer bir bakış açısıyla ele almakta ve yorumlamaktadır. Cumhuriyetle birlikte "Çağdaş Türk Müziği" yaratma ideali 1920'lerden günümüze Çağdaş Türk Müziği'nin şekillenmesinde önemli bir rol oynamıştır" (Demirel, 2015, s. 85).

İlk kuşak Türk bestecilerinin ardından gelen kuşakların müzik yaratımında farklı etkiler altında oldukları görülmektedir. Çağdaş Türk

Müziği'nin nasıl şekillendiğinin, söz konusu bestecilerin eserlerini yazarken etkilendikleri akımlar, stiller ve teknoloji gibi birbirinden farklı öğelere bağlı olarak gelişim gösterdiği düşünülebilir. Söz konusu bu gelişim Cumhuriyet'in ilk yılları açısından şöyle ele alınmaktadır; "Beşler'in her üyesi, başlangıçta "ulusalci" bir kavrayıştan yola çıkmış, yerel müziğimizin renklerinden yararlanmışlardır. Bu bir ortak yöndür. Ancak sonraları, geleneksel müziklerimizden yararlanma özelliği giderek azalmış, bestecilerimizin her biri ulusalüstü kendi özgün duyuş ve düşüncelerini geliştirmişlerdir." (Say, 2010, s. 518).

"İkinci kuşak, dünya besteciliğinin yaratı alanına getirdiği yüzlerce akım arasından bazı genel çizgileri yakalamıştı. 1900'lerin başında gelişen ve "ulusallık" çizgisini evrensel platforma oturtmuş modal yazı dilini, 1918'lerin gürültücülük akımını, 1920'lerin 12-tonunu, 1924'lerde başlayan ses yığınları-yığıma sesler anlayışını, Viyana Okulu'nun yeni izlenimciliğini, kromatik düşünüşleri, raslamsal müzik oluşumlarını, zaman-mekân-ala bileşkelerini, elektronik müziği kendi kişisel eğilimleri doğrultusunda kullandılar... Üçüncü kuşak kendinden bir öncesini toplumdan soyutlanmışlıkla, ulusal niteliklerden uzaklaşmakla suçladı. Gelenekten gelen malzemeye daha sıkı bağlanan ama çağa uygun bir deyiş getiremeyen, yaratısı az bir besteci kuşağı oldular ve halkla bağ kurabilme sorunsalı içinde toplumsal çıkışlar aradılar. Bu bağlamda halka kendi yerel malzemesiyle, folklorik öğeleriyle yapılmış müziği sunmayı, halkı önce bu tür örneklerle çoksessliliğin duyumuna alıştırmayı, ondan sonra dünyadaki yeni müzik örneklerinin dinletimini amaçlıyorlardı" (Doğuduyal, 2016, s. 79-84).

"Yeni Müzik" söyleminin ülkemizde ilk olarak Ankara'da besteci ve müzikolog Ahmet Yürür yönetiminde düzenlenen 1. Uluslararası Ankara Yeni Müzik Festivali (1989) adlı bir festival başlığında kullanıldığı ve daha sonra söylemin 90'ların sonunda İstanbul'da kurulan bazı müzik departmanları ve sanat kurumları etrafında şekillendiği açıklanmaktadır (Turan ve Oğul, 2023, s. 50-51). Çağdaş Türk Müziği'nden yeni müziğe uzanan sürecin, Cumhuriyet'in ilk yıllarında kurulan kurumlar ile şekillendiği görülmekte ve günümüze kadar kavramı şekillendiren alanlar şöyle özetlenmektedir:

"Türkiye'deki bestecilik faaliyeti, Türk Beşleri ve diğer erken bestecilerin ve bu kurumsal çevre içinde kültürlenmiş sonraki besteci kuşaklarının müziği ve söylemi ile bir şekilde ulusal bestecilik ekolünü oluşturan bir süreklilik içinde ele alınma eğiliminde olup, genellikle 'Çağdaş Türk Müziği' olarak anılacaktır. Bu erken kurumsallaşmanın temelini oluşturduğu doğru olmakla birlikte, yaklaşık yüz yıllık tarih boyunca Türkiye'deki çağdaş müzik sahnesi, yeni söylemler, pratikler, aktörler ve kurumlara yol açan siyasi, toplumsal ve müzikal değişimlerle karşı karşıya kalmıştır. Bu nedenle, Türkiye'deki mevcut çağdaş müzik kavramsallaştırması, söylemde farklılık gösteren ve müzikal ve sosyal pratiklerde farklılaşan çoklu oluşumları bünyesinde barındırmaktadır" (Turan ve Oğul, 2023, s. 50).

Yine aynı kaynakta yeni müzik söylemi bu eski kurumsallaşmaya bir alternatif olarak ortaya çıktığı, 2000'li yıllardan itibaren kurumsal bir süreklilik kazanarak, kurumsal, sosyal ve müzikal pratikleri ile tanımlanmış kalıpları dikkatlice reddettiği ayrı bir çağdaş kompozisyon sahnesi yaratmış olduğu ve yeni müzik söyleminin yeni kurulan üniversiteler, özel yerel sanat kurumları, kültür merkezleri ve elçilikler tarafından desteklenen bir ortamda ortaya çıkmış ve gelişmiş olduğu aktarılmaktadır (Turan ve Oğul, 2023, s. 58).

Sosyolojik ve teknolojik olayların hem uluslararası hem de ulusal müzik kültürünü ve yaratıcısı olan bestecilerin stilini şekillendirdi-

ği ve çeşitlendirdiği görülmektedir. Bugün her biri kendine has üslubu olan bestecilerin müzik dilini anlamının aynı zamanda Çağdaş Türk Müziği'ni anlamlandırmada katkı sağlayacağı söylenebilir.

"Çağdaş Türk bestecisinin de malzemelerini ele alışında kendi yapısından gelen bazı davranışları olmuştur. Olması da lazımdır. Besteci kendine kadar gelmiş olan kültürün kendisini koşullandırmasının doğal sonucu "yeni" bir deyişle ortaya çıkacaktır. Bu da yapılan müziği kavramda ister tek-sesli, ister çok-sesli olsun, bir şekilde "Türk Müziği" haline getirmiş olur" (Doğuduyal, 2016, s. 75).

Besteciler ekseninde ele alınan Çağdaş Türk Müziği'nin kuşaklar arasında fark yaratan bakış açılarına sahip olduğu ve bugün her bir besteci özelinde farklılık gösteren dili olduğu sonucuna ulaşılabılır. Söz konusu dil zengiliği bugün Çağdaş Türk Müziği'ni oluşturmakta ve çalgı eğitimi (Parasız, 2010) ve koro eğitim repertuarındaki yerlerinin (Aydın ve Şenol Sakin, 2023) irdelenmekte olduğu görülmektedir. Bu nedenle alanyazında Çağdaş Türk Müziği'ni nasıl ve hangi açılardan ele alındığının irdelenmesinin, eğilimlerinin incelenmesinin, eğilimlerinin görülmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

Alanyazınların sistematik olarak ele alındığı çalışmaların önemi-ne bakıldığında; "Bibliyometri, yayınlanmış bilimsel literatürün ölçülmesine ve analizine izin vererek, disiplinin şimdiye kadarki gidişatını anlamamıza yardımcı olacak nesnel ve ölçülebilir veriler sağlar... yayınlanmış bilimsel literatürün niceliğini ve kalitesini analiz eder." (Anglada-Tort ve Sanfilippo, 2019, s. 2). "Gelişmiş bibliyometrik analiz, ilk olarak, özellikle doğa bilimleri ve tıp alanlarında ve çeşitli mühendislik ve sosyal bilim alanlarında bilimsel çalışmanın uluslararası etkisini güvenilir, şeffaf ve nesnel bir şekilde atıf analizi ile değerlendirmek için güçlü bir yöntemdir." (Van Raan, 2014, s. 25). Başka bir kaynakta ilgili literatürün taranıp tasnif edilmesinin katkısı şöyle aktarılmaktadır:

"Küçüköğlü ve Ozan'a göre (2013) akademik disiplinlerin gelişimi, sahip oldukları literatür ile yakından ilişkilidir. Dolayısıyla bu alanda yapılmış olan araştırmaların incelenerek tasnif edilmesi, yeni araştırmacılara problem belirleme, araştırma yöntemi belirleme, örneklem tekniği belirleme, gözlem yapma, sonuç karşılaştırma, çözüm önerisi sunma gibi araştırma sürecinin hemen her anında yol gösterici olacağı ve müzik eğitimi alanına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.İlgili literatür tarandığında, müzik ve müzik eğitimi alanı ile ilgili yapılmış olan içerik analizi çalışmalarına ulaşılmıştır" (Akt. Soycan, 2021, s. 2155).

Yurt içinde müzik alanında yapılmış akademik araştırmaların eğilimlerini araştırarak yayınlara bakıldığında yurt içinde uluslararası müzik bestecileriyle ilgili çalışmaları (Toptaş, 2013b), Türkiye'de çok sesli müziği inceleyen tezleri ve kitapları (Ece, 2007), müzik eğitimiyle ilgili çalışmaları (Özer ve Demirbatır, 2021), piyano ve piyano eğitimiyle ilgili araştırmaları (Toptaş, 2022; Toptaş, 2013a; Özer ve Onuray Eğilmez, 2021), flüt ve flüt eğitimine yönelik çalışmaları (Ataman, 2009; Soycan, 2021), viyolonsel eğitimini içeren akademik yayınları (Cömert ve Erim, 2018), gitar ve gitar eğitimi üzerine yapılmış çalışmaları (Yöndem, 2015; Alyörük, 2016; Öztutgan, 2016; Öztutgan, 2021), koro ve ses eğitimi konusundaki araştırmaları (Apaydınlı, 2014; Babaç ve Köse, 2018; Köşreli, 2020), yaylı çalgılara yönelik yapılmış çalışmaları (Kurtaslan, 2018; Demirbatır, 2001), kontrbas alanındaki yayınları (Birel ve Qader, 2017), viyola alanındaki çalışmaları (Özay, 2020; Sonsel, 2018), keman ve viyola alanındaki akademik yayınları (Tebiş ve Okay, 2013), keman pedagojisi alanındaki araştırmaları (Arıca, 2017), orkestra ve oda müziği alanındaki tezleri ve yayınları (Efe ve Sonsel, 2019);

Yıldırım Orhan ve Tunca, 2014) inceleyen çalışmaların bulunduğu görülmektedir. Ayrıca Türkiye’de müzik beğenisi üzerine yapılmış çalışmaları bibliyografik yöntemle inceleyen araştırmaya (Akçay ve Erden, 2020) rastlanmaktadır.

Bu doğrultuda Çağdaş Türk Müziği’ne yönelik yapılmış makalelerin yayın yılları, dergileri, yazar sayıları, konu alanları, yöntemleri, örneklem/ çalışma garupları, veri toplama araçları ve verilerin analiz yöntemleri açısından araştırılmasının yapılan çalışmaların nasıl eğilim gösterdiğini açığa çıkarması noktasında alanyazına, müzik öğrencilerine ve araştırmacılara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Araştırma Problemi

Çalışmanın ana problemini «Çağdaş Türk Müziği konusunda Türkiye’de yapılan çalışmaların eğitilimleri nelerdir?» sorusu oluşturmaktadır. Bu bağlamda araştırma aşağıdaki gibi oluşturulmuştur:

1. Çağdaş Türk Müziği konusunda yapılan makalelerin dergilere göre dağılımı nasıldır?
2. Çağdaş Türk Müziği konusunda yapılan makalelerin yıllara göre dağılımı nasıldır?
3. Çağdaş Türk Müziği konusunda yapılan makalelerin yazar sayılarına göre dağılımı nasıldır?
4. Çağdaş Türk Müziği konusunda yapılan çalışmalardaki konu alanları nasıldır?
5. Çağdaş Türk Müziği konusunda yapılan çalışmaların yöntemlere göre dağılımı nasıldır?
6. Çağdaş Türk Müziği konusunda yapılan çalışmaların örneklem/ çalışma gruplarının özelliklerine ve sayılarına göre dağılımı nasıldır?
7. Çağdaş Türk Müziği konusunda yapılan çalışmaların veri toplama araçlarına göre dağılımı nasıldır?
8. Çağdaş Türk Müziği konusunda yapılan çalışmaların veri analiz yöntemlerine göre dağılımı nasıldır?

Amaç

Bu çalışmanın amacı, Çağdaş Türk Müziği ile ilgili Türkiye’de yapılan çalışmaların dergi adı ve yılı, yazar sayısı, konusu, yöntemi, çalışma grubu/ örneklem özellikleri ve sayıları, veri toplama araçları ve verilerin analiz yöntemleri doğrultusunda sahip oldukları eğilimlerini belirlemektir.

Yöntem

Bu çalışma bir doküman inceleme araştırmasıdır. “... doküman incelemesi veya analizi tek başına bir araştırma yöntemi olabildiği gibi, diğer nitel yöntemlerin kullanıldığı durumlarda ek bilgi kaynağı olarak da işe yarayabilir. Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar.” (Yıldırım ve Şimşek, 2018, s. 189). Veriler literatür taraması ve makale sınıflama formu ile toplanmıştır. “... ilgili konu hakkında yazılmış yazılar, belgeler, haritalar, resimler, fotoğraflar, vb. görsel ve işitsel eserleri... belirli bir sistematığe göre toplayıp inceleme olayına literatür taraması denir.” (Çepni, 2012, s. 153). Elde edilen verilerin analizi için Sözbilir, Kutu ve Yaşar (2013) tarafından geliştirilen “Makale Sınıflama Formu” izin alınarak müzik alanına uygun şekilde düzenlenmiş ve kullanılmıştır.

“Form, altı bölümden oluşmaktadır. Formun A bölümünde araştırmanın künyesi hakkında genel bilgilere yer verilmektedir. B bölümünde makalenin konusuna yönelik bilgiler yer almaktadır. C bölümü araştırmanın yöntemine ve desenine yönelik bilgileri içermektedir. D bölümü veri toplama araçlarına yönelik bilgilere yer verirken E bölümünde örneklem grubu ve örneklem büyüklüğüne ilişkin bilgiler yer almaktadır. Son bölüm olan F bölümünde ise elde edilen verilerin analizinde kullanılan yöntemlere ve tekniklere ilişkin bilgiler yer almaktadır. Çalışmada yer alan her bir araştırma sosyobilimsel alana ilişkin önceden belirlenen kategorilere göre sınıflandırılmıştır” (Değirmenci ve Doğru, 2017, s. 125).

Formun A, D bölümü değiştirilmeden kullanılmış, B bölümü müzik alanına uygun olarak değiştirilmiş, C, E ve F bölümlerinde ise müzik alanına yönelik bazı eklemeler yapılmıştır.

Çalışma grubu TR Dizin, Dergi Park, Ulakbim veri tabanları ve Google Akademik arama motorunda «Çağdaş Türk Müziği», «çağdaş Türk bestecileri», «modern Türk müziği», «modern Türk bestecileri» ve «günümüz Türk bestecileri» anahtar kelimeleri taranarak elde edilen ve başlık, özet, anahtar kelimeler kısımlarında söz konusu anahtar kelimelerin yer aldığı çalışmalar ile sınırlıdır. Tarama Nisan 2023 yılında sona ermiştir. Toplam 46 çalışmaya ulaşılmıştır. Analizi yapılan 46 çalışma Ek 1’de yer almaktadır. Söz konusu makaleler içerik analizine tabi tutulmuştur. “İçerik analizi, her hangi bir iletişim türünü ilgilendiren konular hakkında objektif çıkarımlar geliştirmek için kullanılır.” (Kondracki, Wellman, Fada ve Amundson, 2002; akt. Sözbilir, Kutu ve Yaşar, 2013, s. 180). Başka bir tanımda ise “İçerik analizinde temelde yapılan işlem, birbirine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları okuyucunun anlayabileceği bir biçimde düzenleyerek yorumlamaktır.” (Yıldırım ve Şimşek, 2018, s. 242) olarak yer aldığı görülmektedir. Makale sınıflama formuna göre düzenlenen veriler bulgular kısmında yer almaktadır.

Bulgular

Ulaşılan toplam 46 çalışmanın dergi adı ve yılı, yazar sayısı, konusu, örneklem/ çalışma grubu ve sayıları, yöntemi, veri toplama araçları ve verilerin analiz yöntemleri doğrultusunda frekansları ve yüzdelik değerleri belirlenmiştir. Çalışmaların dergilere göre dağılımı Tablo 1’de yer almaktadır.

Tablo 1’de incelenen çalışmaların yayımlandıkları dergilere ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Verilere göre Çağdaş Türk Müziği konusu ile ilgili en fazla makale yayınlayan derginin %8,69 (n: 4) ile “Balkan Müzik ve Sanat Dergisi” olduğu, ardından “Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi” ve “İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi”nin de %6,52 (n: 3) ile takip ettiği görülmektedir. 33 farklı derginin ise konu ile ilgili sadece birer yayına sahip olduğu görülmektedir.

Tablo 2’ye bakıldığında Çağdaş Türk Müziği ile ilgili en fazla çalışmanın %17,39 (n: 8) ile 2017 yılına ait olduğu, ikinci sırada ise %15,21 (n: 7) ile 2022 yılının yer aldığı ve %8,69 (n: 4) ile 2018 ve 2019 yıllarının üçüncü sırada bulunduğu tespit edilmiştir. 2009, 2012, 2013, 2014, 2015 ve 2020 yıllarının ise %4,34 (n: 2) yıllar olduğu tespit edilmiştir. Bunun yanında 2003, 2004, 2005, 2006 yıllarında konu ile ilgili çalışmaya rastlanmadığı elde edilen bulgular arasındadır.

Tablo 1.

Çağdaş Türk Müziği Konusunda Yapılan Çalışmaların Yayımlandığı Dergilere Göre Dağılımı

Dergi Adı	Frekans (f)	Yüzdellik (%)
Balkan Müzik ve Sanat Dergisi	4	8,69
Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi	3	6,52
İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi	3	6,52
İdil Sanat ve Dil Dergisi	2	4,34
Sahne ve Müzik	2	4,34
Turkish Studies-International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic	1	2,17
Sanat Yazıları	1	2,17
Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi	1	2,17
Bingöl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi	1	2,17
Konservatoryum	1	2,17
Turkish Studies - Educational Sciences	1	2,17
Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi	1	2,17
IIB Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi	1	2,17
Folklor/Edebiyat	1	2,17
Atatürk Üniversitesi Sanat Dergisi	1	2,17
Akademik Sanat	1	2,17
Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi	1	2,17
Cumhuriyet Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi	1	2,17
İnönü Üniversitesi Kültür ve Sanat Dergisi	1	2,17
MSGSÜ Sosyal Bilimler	1	2,17
İnönü Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi	1	2,17
Education Sciences	1	2,17
İnönü Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi	1	2,17
Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi	1	2,17
International Journal of Human Sciences	1	2,17
Sanat Eğitimi Dergisi	1	2,17
Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi	1	2,17
Kesit Akademi Dergisi	1	2,17
Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi	1	2,17
Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi	1	2,17
Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi	1	2,17
Diyalektolog	1	2,17
Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi	1	2,17
Siirt Eğitim Dergisi	1	2,17
Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi	1	2,17
Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi	1	2,17
US-China Education Review	1	2,17
Toplam	46	100

Tablo 2.

Çağdaş Türk müziği konusunda yapılan çalışmaların yayın yıllarına göre dağılımı

Yayın Yılı	Frekans (f)	Yüzdellik (%)
2002	1	2,17
2007	1	2,17
2008	1	2,17
2009	2	4,34
2010	1	2,17
2011	3	6,52
2012	2	4,34
2013	2	4,34
2014	2	4,34
2015	2	4,34
2016	1	2,17
2017	8	17,39
2018	4	8,69
2019	4	8,69
2020	2	4,34
2021	3	6,52
2022	7	15,21
Toplam	46	100

Tablo 3.

Çağdaş Türk Müziği Konusunda Yapılan Çalışmaların Yazar Sayısına Göre Dağılımı

Yazar Sayısı	Frekans (f)	Yüzdellik (%)
Tek Yazarlı	36	78,26
İki Yazarlı	10	21,73
Toplam	46	100

Tablo 3'te Çağdaş Türk Müziği'ni inceleyen 46 çalışmanın 36 tanesinin tek yazarlı çalışmalar olduğu ve %78,26'yı kapsadığı, geri kalan %21,73'lük dilimin çift yazarlı olduğu görülmektedir. Üç veya daha yazarlı çalışmalara rastlanmadığı tespit edilmiştir.

Tablo 4'e göre yapılan makalelerin konu dağılımlarına bakıldığında %28,26 (n: 13) ile "Çalgı Eğitimi Ders Materyali/ Müfredat" ve "Besteci-Eser İncelemeleri" temalarının sıklıkla eşit olarak ön plana çıktığı görülmektedir. "Çağdaş Müziği Oluşturan Öğeler" temasının ise 6 frekans ile (%13,04) ikinci sırada yer aldığı görülmektedir. Ayrıca "Toplu Müzik Eğitimi Ders Materyali" ve "Sosyal Değişimlerin Çağdaş Türk Müziği'ne Etkileri" temalarının %10,86 (n: 5) sıklıkla üçüncü sırada yer aldıkları tespit edilmiştir. "Akademik Literatür Sınıflamasına Yönelik Çalışmalar" temasının ise 3 frekans ile (%6,52) dördüncü sırada olduğu ve "İcracı-Repertuar İncelemeleri" temasının ise %2,17 ile en düşük frekansa sahip tema olduğu görülmektedir.

Tablo 4.

Çağdaş Türk Müziği Konusunda Yapılan Çalışmaların Konu Alanlarına Göre Dağılımı

Konu Alanları	Freakans (f)/ Yüzdellik (%)	Toplam Freakans (f)/ Yüzdellik (%)	
Tema	Kategori		
Çalgı Eğitimi Ders Materyali/ Müfredat	Keman Eğitimi Ders Materyali/ Müfredat	3/ 6,52	13/ 28,26
	Klarnet Eğitimi Ders Materyali/ Müfredat	1/ 2,17	
	Piyano Eğitimi Ders Materyali/ Müfredat	3/ 6,52	
	Flüt Eğitimi Ders Materyali/ Müfredat	2/ 4,34	
	Kontrbas Eğitimi Ders Materyali/ Müfredat	1/ 2,17	
	Viyolonsel Eğitimi Ders Materyali/ Müfredat	1/ 2,17	
	Genel Çalgı Eğitimi	2/ 4,34	
Besteci-Eser İncelemeleri	Hasan Ferit Alnar	3/ 6,52	13/ 28,26
	Özkan Manav	2/ 4,34	
	İlhan Baran	2/ 4,34	
	Bela Bartok	1/ 2,17	
	Necil Kazım Akses	1/ 2,17	
	Ulvi Cemal Erkin	1/ 2,17	
	Fazıl Say	1/ 2,17	
	Ferit Tüzün	1/ 2,17	
	Ahmet Adnan Saygun	1/ 2,17	
Toplu Müzik Eğitimi Ders Materyali	Solfej Eğitimi Ders Materyali	2/ 4,34	5/ 10,86
	Armoni Eğitimi Ders Materyali	1/ 2,17	
	Koro Repertuarı/ Koro Eğitimi Müfredatı	1/ 2,17	
	Genel Eğitim Müziği Dağarı	1/ 2,17	
Sosyal Değişimlerin Çağdaş Türk Müziğine Etkileri	-	5/ 10,86	5/ 10,86
İcracı-Repertuar İncelemeleri	-	1/ 2,17	1/ 2,17
Çağdaş Müziği Oluşturan Ögeler	Çağdaş Türk Müziği'nde Geleneksel Müziklerin Etkisi	3/ 6,52	6/ 13,04
	Akımlar/ Stiller/ Teknikler	2/ 4,34	
	Çağdaş Türk Müziği'ni Oluşturan Faktörler	1/ 2,17	
Akademik Literatür Sınıflamasına Yönelik Çalışmalar	-	3/ 6,52	3/ 6,52
Toplam			46/ 100

"Çalgı Eğitimi Ders Materyali/ Müfredat" temasına bakıldığında %6,52 ile en sık keman ve piyano eğitimi ders materyalleri-ne-müfredatına yönelik çalışmaların yer aldığı görülmektedir. Flüt ve genel çalgı eğitimi ders materyali-müfredatına yönelik çalışmaların ise %4,34 sıklıkla ikinci sırada yer aldığı, klarnet, viyolonsel ve kontrbas eğitimine yönelik ders materyali-müfredat kategorilerinin ise %2,17 ile en az yapıldığı tespit edilmiştir. "Besteci-Eser İncelemeleri" teması içerisinde ise en çok araştırılan bestecinin %6,52 sıklıkla Hasan Ferit Alnar olduğu, Özkan Manav ve İlhan Baran ile ilgili çalışmaların %4,34 sıklıkla ikinci sırada yer aldıkları elde edilen bulgular arasındadır. Bela Bartok, Necil Kazım Akses, Ulvi Cemal Erkin, Fazıl Say, Ferit Tüzün ve Ahmet Adnan Saygun ile ilgili çalışmaların ise %2,17 ile 1 frekansa sahip oldukları görülmektedir. "Toplu Müzik Eğitimi Ders Materyali" temasında ise "Solfej Eğitimi Ders Materyali" kategorisinin %4,34 sıklıkla ilk sırada yer aldığı, "Armoni Eğitimi Ders Materyali", "Koro Repertuarı/ Koro Eğitimi Müfredatı" ve "Genel Müzik Eğitimi Dağarı" başlıklarının %2,17 (n: 1) sıklıkta yer aldığı tespit edilmiştir. "Çağdaş Müziği Oluşturan Ögeler" teması içinde yer alan "Çağdaş Türk Müziği'nde Geleneksel Müziklerin Etkisi" kategorisinin 3 frekans ile (%13,04) ilk sırada yer aldığı ve "Akımlar/ Stiller/ Teknikler" kategorisinin ise %4,34 sıklıkla ikinci sırada ve "Çağdaş Türk Müziği'ni Oluşturan Faktörler" kategorisinin ise %2,17 ile en az yer aldığı tespit edilmiştir. "Sosyal Değişimlerin Çağdaş Türk Müziği'ne Etkileri" (%10,86), "İcracı-Repertuar İncelemeleri" (%2,17) ve "Akademik Literatür Sınıflamasına Yönelik Çalışmalar" (%6,52) konu başlıklarının ise herhangi bir kategoriye sahip olmadığı görülmektedir.

Tablo 5'e bakıldığında araştırma yönteminin belirtilmediği 14 (%30,43) çalışmanın mevcut olduğu görülmektedir. 46 çalışma içinde araştırma yöntemi belirlenen 20 çalışmanın %43,46 ile en fazla nicel yöntemleri kapsadığı ve nicel yöntemler içerisinde %23,91 sıklıkla en fazla Betimsel Yöntemin kullanıldığı tespit edilmiştir. Tarama Yönteminin ise %10,86 ile ikinci sırada yer aldığı ve Deneysel Yöntemin 4 frekans ile (%8,69) son sırada yer aldığı tespit edilmiştir. %26,07 ile ikinci sırada yer alan nitel yöntemler arasında ise %21,73 sıklıkla en fazla "Durum Çalışması (Örnek Olay)" ve "Derleme" kategorilerinin ise %2,17 ile ikinci sırada yer aldıkları görülmektedir.

Tablo 5.

Çağdaş Türk Müziği Konusunda Yapılan Çalışmaların Yöntemlerine Göre Dağılımı

Yöntem	Freakans (f)	Yüzdellik (%)	Toplam Freakans (f)/ Yüzdellik (%)
Nicel Yöntem	Deneysel	4	20/ 43,46
	Betimsel	11	
	Tarama	5	
Nitel Yöntem	Durum Çalışması (Örnek Olay)	1	12/ 26,07
	Derleme	1	
	Doküman Analizi/ Eser Analizi	10	
Belirtilmemiş	14	30,43	14/ 30,43
Toplam			46/ 100

Tablo 6.

Çağdaş Türk Müziği Konusunda Yapılan Çalışmaların Çalışma Grubu/ Örneklem Özelliklerine Göre Dağılımı

Çalışma Grubu/ Örneklem Özellikleri	Frekans (f)	Yüzdeler (%)
Ortaokul öğrencileri	1	1,81
Mesleki müzik eğitimi alan lisans öğrencileri	6	10,90
Mesleki müzik eğitimi veren lisans düzeyi kurumlardaki öğretim elemanları	8	14,54
Mesleki müzik eğitimi veren kurumlarda görev yapan idari personel	1	1,81
Sanatçı-ıcracı	2	3,63
Besteciler	3	5,45
Eserler	17	30,90
Doküman	10	18,18
Belirtilmemiş	7	12,72
Toplam	55	100

Tablo 6'ya bakıldığında araştırma amacına yönelik elde edilen toplam 46 çalışmanın çalışma grubu/ örneklem özellikleri incelenmiş, bazı çalışmalarda birden fazla örneklem grubu olduğu tespit edilmiştir. Toplam 55 örneklem grubu elde edilmiş, çalışma grubu ve örnekleme belirtilmemiş 7 çalışma (%12,72) olduğu tespit edilmiştir. "Eserler" kategorisinin %30,90 (n: 17) ile en fazla olduğu, ardından "Doküman" %18,18 (n: 10) ile ikinci sırada yer aldığı görülmektedir. "Mesleki müzik eğitimi veren lisans düzeyi kurumlardaki öğretim elemanları" çalışma grubunun %14,54 (n: 8) ve "Mesleki müzik eğitimi alan lisans öğrencileri"nin %10,90 (n: 6) sıklıkla takip ettiği görülmektedir. "Besteciler" kategorisinin 3 frekans (%5,45), "Sanatçı-ıcracı" kategorisinin ise 2 frekans ile (%3,63) yer aldığı ve en düşük frekansa sahip kategorinin %1,81 yüzdelle "Mesleki müzik eğitimi veren kurumlarda görev yapan idari personel" kategorisinin olduğu elde edilen bulgular arasındadır.

Tablo 7.

Çağdaş Türk Müziği Konusunda Yapılan Çalışmaların Çalışma Grubu/ Örneklem Sayılarına Göre Dağılımı

Çalışma Grubu/ Örneklem Sayıları	Frekans (f)	Yüzdeler (%)
1-10	19	39,58
11-30	7	14,58
31-100	6	12,5
101-300	1	2,03
301-1000	1	2,03
Belirtilmemiş	14	29,16
Toplam	48	100

Tablo 7'de araştırma amacına yönelik elde edilen toplam 46 çalışmanın çalışma grubu/ örneklem sayıları incelenmiş, bazı çalışmalarda birden fazla örneklem/ çalışma grubu olduğu tespit edilmiştir. Çalışmalardan toplam 48 adet örneklem sayısı elde edilmiştir. Tablo 7'ye bakıldığında %39,58 (n: 19) ile en fazla "1-10" örneklem/ çalışma grubu sayısının kullanıldığı tespit edilmiştir. "11-30" kategorisinin ise %29,16 (n: 14) sıklıkla ikinci sırada yer aldığı, "31-100" kategorisinin 6 frekans ile (%12, 5) üçüncü sırada yer aldığı, "101-300" ve "301- 1000" kategorilerinin %2,03 (n: 1) en az sayıda çalışmanın yer aldığı kategoriler olduğu elde edilen bulgular arasındadır. Ayrıca 14 çalışmada ise (%29,16) çalışma grubu/ örneklem sayısının belirtilmediği tespit edilmiştir.

Tablo 8.

Çağdaş Türk Müziği Konusunda Yapılan Çalışmaların Veri Toplama Araçlarına Göre Dağılımı

Veri Toplama Araçları	Frekans (f)	Yüzdeler (%)
Anket (açık uçlu-likert-diğer)	9	17,30
Başarı Testi (açık uçlu-ç.seçmeli-diğer)	1	1,92
Algı/ İlgi/ Tutum/ Yetenek/ Kişilik vb. Testleri	2	3,84
Görüşme (mülakat)	6	11,53
Dokümanlar	20	38,46
Belirtilmemiş	14	26,92
Toplam	52	100

Tablo 8'de araştırma amacına yönelik elde edilen toplam 46 çalışmanın çalışma veri toplama araçları incelenmiş, bazı çalışmalarda birden fazla veri toplama aracı olduğu tespit edilmiştir. İncelenen çalışmalardan toplam 52 adet veri toplama aracı elde edilmiştir. 14 çalışmada (%26,92) veri toplama aracı belirtilmediği görülmektedir. En sık kullanılan veri toplama aracının %38,46 (n: 20) ile "Dokümanlar" kategorisinin olduğu ve ikinci sırada %17, 30 ile "Anket" (n: 9) kategorisinin, üçüncü sırada 6 frekans (%11,53) ile "Görüşme (mülakat)" kategorisinin ve dördüncü sırada %3,84 (n: 2) ile "Algı/ İlgi/ Tutum/ Yetenek/ Kişilik vb. Testleri"nin bulunduğu tespit edilmiştir. %1,92 (n: 1) ile en az çalışmaya sahip kategorinin "Başarı Testi (açık uçlu-ç.seçmeli-diğer)" kategorisi olduğu elde edilen bulgular arasındadır.

Tablo 9'da 46 çalışmanın veri analiz yöntemleri kategori ve tema olarak sınıflandırılmıştır. Elde edilen bulgulara bakıldığında 9 (%19,56) çalışmada veri analiz yönteminin belirtilmediği tespit edilmiştir. Kullanılan analiz yöntemlerine bakıldığında %30,43 (n: 14) ile en fazla "Eser Analizi" temasının kullanıldığı, nicel veri analizlerinin %26,08 (n: 12) ile ikinci sırada yer aldığı ve nitel veri analiz yöntemlerinin %23,91 (n: 11) olduğu tespit edilmiştir. Nicel veri analizi yöntemlerinden betimsel kategori içerisinde yer alan "Frekans/ Yüzde Tabloları"nın %21,73 ile en fazla olduğu ve ikinci sırada Kestirimsel kategoriden "t-testi"nin %4,34 (n: 2) sıklıkla bulunduğu görülmektedir. Nitel veri analizi yöntemleri içinden "Nitel Betimsel Analiz" in %15,21 (n: 7) ile en sık kullanılan analiz yöntemi olduğu ve onu %6,52 (n: 3) ile "İçerik Analizi" ve %2,17 (n: 1) ile "Diğer" kategorilerinin takip ettiği tespit edilmiştir.

Tablo 9.

Çağdaş Türk Müziği Konusunda Yapılan Çalışmaların Veri Analiz Yöntemlerine Göre Dağılımı

Verilerin Analiz Yöntemleri			Frekans (f)/ Yüzde (%)	Toplam Frekans (f)/ Yüzde (%)
Nicel Veri Analizi	Betimsel	Frekans/ Yüzde Tabloları	10/ 21,73	12/ 26,08
	Kestirimsel	t-testi	2/ 4,34	
Nitel Veri Analizi	Nitel Analiz	İçerik Analizi	3/ 6,52	11/ 23,91
		Nitel Betimsel Analiz	7/ 15,21	
		Diğer	1/ 2,17	
Eser Analizi			14/ 30,43	14/ 30,43
Belirtilmemiş			9/ 19,56	9/ 19,56
Toplam				46/ 100

Sonuç

Yapılan araştırma sonucunda yurt içinde Çağdaş Türk Müziği'ne yönelik 38 farklı dergide yazılmış makale içinde en fazla yayına sahip derginin "Balkan Müzik ve Sanat Dergisi" olduğu, ardından "Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi" ve "İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi"nin takip ettiği görülmektedir. 33 farklı derginin ise konu ile ilgili sadece birer yayına sahip olduğu tespit edilmiştir. Konu ile ilgili en fazla çalışmanın %17,39 ile 2017 yılına ait olduğu, ikinci sırada ise %15,21 ile 2022 yılının yer aldığı ve %8,69 ile 2018 ve 2019 yıllarının üçüncü sırada bulunduğu tespit edilmiştir. Bunun yanında 2003, 2004, 2005, 2006 yıllarında konu ile ilgili çalışmaya rastlanmadığı elde edilen sonuçlar arasındadır. Alanyazına bakıldığında Köşreli'nin (2020) ses eğitimiyle ilgili çalışmasında 2000, 2002, 2003 yıllarında hiçbir çalışmanın bulunmadığı, en fazla çalışmanın ise 2010 ve 2014 (%11,69) yıllarında tamamlandığı görülmektedir. Efe ve Sonsel'in (2019) orkestra alanında yaptığı çalışmalarında en fazla çalışmanın 2016 ve 2018 yıllarında yapıldığı görülmektedir. Koro alanındaki araştırmaları inceleyen Babaç ve Köse (2018) 2014 yılında en fazla yayın yapıldığını tespit etmişlerdir. Bu çalışmada yazar sayılarına bakıldığında ise 46 çalışmanın %78,26 sıklıkta tek yazarlı çalışmalar olduğu, %21,73'lük dilimin çift yazarlı olduğu görülmektedir. Üç veya daha yazarlı çalışmalara rastlanmadığı sonuçlarına ulaşılmıştır. Özer ve Demirbatır'ın (2021) müzik eğitimine yönelik yaptıkları çalışmalarında tek yazarlı çalışmaların (%49,1) en fazla olduğu, iki, üç ve dört yazarlı çalışmaların da bulunduğu sonuçları elde edilmiştir. Bu bilgiler doğrultusunda farklı konu alanlarına yönelik yapılmış akademik çalışmaların ön plana çıktığı ve yayınların bulunmadığı yıllarda ve yazar sayılarında paralellik bulunmadığı söylenebilir.

Konu dağılımları açısından 6 farklı tema elde edildiği ve temaların kendi içerisinde kategorilere ayrıldıkları sonucuna ulaşılmıştır. En fazla "Çalgı Eğitimi Ders Materyali/ Müfredat" ve "Besteci-Eser İncelemeleri" temalarının eşit olarak ön plana çıktığı ve "Çağdaş Müziği Oluşturan Öğeler" temasının ikinci sırada yer aldığı sonuçları elde edilmiştir. Bunların yanında "Toplu Müzik Eğitimi Ders Materyali", "Sosyal Değişimlerin Çağdaş Türk Müziği'ne Etkileri", "Akademik Literatür Sınıflamasına Yönelik Çalışmalar" temalarının oluş-

tuğu da elde edilen sonuçlar arasındadır. Konu dağılımları içinde en az çalışmaya sahip "İcracı-Repertuar İncelemeleri" teması olduğu görülmektedir. Toptaş'ın (2013b) uluslararası sanat müziği bestecileri üzerine yazılmış tezleri incelediği çalışmasında konu dağılımlarına bakıldığında en fazla "Eser İnceleme" konusunun yer aldığı sonucunun elde edildiği görülmektedir. Söz konusu sonucun bu çalışmada yer alan "Besteci-Eser İncelemeleri" sonucuyla örtüştüğü görülmektedir. Ayrıca Toptaş'ın (2013b) çalışmasında yer alan "Müzik eğitimi" ve "Çalgı eğitimi" konu alanlarının konu alanının bu çalışmadaki "Çalgı Eğitimi Ders Materyali/Müfredat" ve "Toplu Müzik Eğitimi Ders Materyali" temalarıyla, "Yorumlama ve çalışma yöntemleri" ve "Çalgı" konu alanlarının "İcracı-Repertuar İncelemeleri" temasıyla paralellik gösterdiği görülmektedir. Özer ve Demirbatır'ın (2021) müzik eğitimini araştıran çalışmalarında da çalgı eğitiminin en sık araştırılan çalışma alanı olduğu bilgisi bulguları destekler niteliktedir. Bu bilgiler doğrultusunda genel müzik eğitimi, çalgı eğitimi, yorumlama ve icracılara yönelik incelemelerin bu alanda karşılaşılan konu alanları olduğu söylenebilir.

"Çalgı Eğitimi Ders Materyali/ Müfredat" teması içinde en sık konuların keman ve piyano eğitimi ders materyallerine-müfredatına yönelik çalışmalar olduğu görülmektedir. Flüt ve genel çalgı eğitimi ders materyali-müfredatına yönelik çalışmaların ikinci sırada, klarnet, viyolonsel ve kontrbas eğitimine yönelik ders materyali-müfredat kategorilerinin ise en az çalışmaya sahip alanlar olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Ece'nin (2007) Türk bestecilerinin eserleri ile ilgili lisansüstü tezleri incelediği çalışmasında konu dağılımlarına bakıldığında en fazla piyano alanında çalışmaların olduğu, keman, viyola ve opera/şan alanlarının da takip ettiği görülmektedir. Bu çalışmada ulaşılan keman ve piyano alanlarının makalelerde en sık kullanılan alan olduğu göz önüne alındığında Ece'nin (2007) çalışmasının bu bilgiyi doğrular nitelikte olduğu görülmektedir. Dolayısıyla çalgı ekseninde çalışmaların piyano ve keman alanlarında ön plana çıktığı söylenebilir.

"Besteci-Eser İncelemeleri" teması içerisinde ise en çok araştırılan bestecinin Hasan Ferit Alnar olduğu, Özkan Manav ve İlhan Baran ile ilgili çalışmaların ikinci sırada yer aldıkları elde edilen bulgular arasındadır. Bunun yanında Bela Bartok, Necil Kazım Akses, Ulvi Cemal Erkin, Fazıl Say, Ferit tüzün ve Ahmet Adnan Saygun ile ilgili çalışmaların da bulunduğu görülmektedir. Ece (2007), çok sesli Türk müziği bestecilerine yönelik çalışmasında lisansüstü tezlerin konu dağılımlarına bakıldığında en fazla Ahmet Adnan Saygun ile ilgili tezin bulunduğu, ardından Cemal Reşit Rey, Necil Kazım Akses ve İlhan Usmanbaş ile ilgili çalışmaların yer aldığı görülmektedir. Söz konusu çalışmada sekiz farklı bestecinin daha çalışma alanı olarak yer aldığı ve Hasan Ferit Alnar ile ilgili çalışmanın da bulunduğu görülmektedir. Dolayısıyla farklı anahtar kelimelerle taranan çalışmalarda farklı Türk bestecileri konu alan çalışmaların ön plana çıktığı, farklı zamanlarda yapılan taramaların öne çıkan besteciler açısından farklılık oluşturacağı söylenebilir.

Tüm bunların yanında "Toplu Müzik Eğitimi Ders Materyali" temasında ise "Solfej Eğitimi Ders Materyali" kategorisinde en fazla çalışma yapıldığı, "Armoni Eğitimi Ders Materyali", "Koro Repertuarı/ Koro Eğitimi Müfredatı", "Genel Müzik Eğitimi Dağarı" konu alanlarında da çalışmaların bulunduğu sonuçları elde edilmiştir. "Çağdaş Müziği Oluşturan Öğeler" teması içinde yer alan en fazla çalışmaya sahip "Çağdaş Türk Müziği"nde Geleneksel Müziklerin Etkisi" kategorisinin olduğu ve "Akımlar/ Stiller/ Teknikler" kategorisinin ise ikinci sırada yer aldığı tespit edilmiştir. Özer ve Demirbatır'ın (2021) çalışmasında tespit edilen konu dağılımlarına bakıldığında "Müziksel İhtime, Okuma ve Yazma Eğitimi" konu alanının bu çalışmadaki "Solfej Eğitimi Ders Materyali" kategorisiyle, "Koro

Eğitimi” konu alanının “Koro Repertuarı/ Koro Eğitimi Müfredatı” kategorisiyle, “İlköğretim Müzik Eğitimi” ve “Müzik Dersi Öğretim Programları” konu alanlarının ise “Genel Müzik Eğitimi Dağarı” temasıyla paralellik taşıdığı görülmektedir. Çağdaş Türk Müziği’ni inceleyen bu çalışma ile müzik eğitimi ile ilgili araştırmaları inceleyen çalışmada en çok işlenen konunun benzerlik taşıdığı dikkat çekmekte ve yüzdeler sıralaması farklı olsa da ele alınan konu alanlarında benzerlikler bulunduğu görülmektedir. Çalgı ve çalgı eğitimine yönelik çalışmaların sıklığı yurt içinde çalgı eğitimi müfredatı, ders materyalleri ve süreçlerine yönelik incelemelere ihtiyaç duyulduğu bilgisini sunabilir.

Bulgularla yöntemi belirtilen 20 çalışmada en fazla nicel yöntemleri kullanıldığı ve nicel yöntemler içerisinde en fazla betimsel yöntemin ardından tarama yönteminin kullanıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Nitel yöntemler arasında ise en sık “Doküman Analizi/ Eser Analizi”nin kullanıldığı görülmektedir. Efe ve Sonsel’in (2019) orkestra alanını inceledikleri çalışmalarında nitel araştırmaların çoğunlukta bulunduğu ve en fazla içerik analizinin kullanıldığı görülmektedir. Öztutgan’ın (2016) gitar alanındaki araştırmaları incelediği çalışmada en fazla tarama modelinin (betimsel), Yöndem’in (2015) çalışmada da en sık betimsel yöntemlerin kullanıldığı ve Tebiş ve Okay’ın (2013) keman ve viyola konularının incelendiği çalışmalarında betimsel yöntemin en fazla olduğu görülmektedir. Bu bilgiler göz önüne alındığında yurt içinde müziğin farklı alanlarında betimsel yöntemle yapılmış çalışmaların çoğunlukta olduğu söylenebilir.

Çalışma grubu/ örneklem özellikleri incelenmiş, bazı çalışmalarda birden fazla örneklem grubu olduğu ve çalışma grubu ve örnekleme belirtilmemiş 7 çalışma olduğu tespit edilmiştir. Çalışma grubu/ örneklem alanında «Eserler» kategorisinin en fazla olduğu, ardından «Doküman» kategorisinin ikinci sırada olduğu sonuçları elde edilmiştir. Bunların yanında mesleki müzik eğitimi veren lisans düzeyi kurumlardaki öğretim elemanları, idari personel ve öğrencilerin, bestecilerin, sanatçı-İcracıların da makalelerin çalışma grubu-örneklemelerinde yer aldığı görülmektedir. Ayrıca en fazla “1-10” örneklem/ çalışma grubu sayısının kullanıldığı tespit edilmiştir. yurt içinde yapılmış çalışmaların eğilimlerinin belirlendiği çalışmaların önemli kısmında örneklem/ çalışma gruplarının incelenmediği görülmektedir. Yöndem (2015) çalışmada en yüksek oranda örneklem/çalışma grubunun belirtilmemiş olduğu, belirtilen çalışmalarda ise “dokümanlar”ın en fazla yer aldığı bilgilerini sunmakta ve bu çalışmadaki “Dokümanlar” kategorisi ile benzerlik taşıdığı görülmektedir. Özer ve Demirebatır’ın (2021) çalışmada ise “mesleki müzik eğitimi alan lisans öğrencileri”nin en çok yer aldığı görülmektedir. Ayrıca en sık kullanılan veri toplama aracının “Dokümanlar” kategorisinin olduğu ve ikinci sırada “Anket” bulunduğu görülmekle birlikte, “Görüşme (mülakat)” “Algı/ İlgı/ Tutum/ Yetenek/ Kişilik vb. Testleri” ve “Başarı Testi (açık uçlu-ç. seçmeli-diğer)” kategorisi olduğu elde edilen bulgular arasındadır. Benzer şekilde Yöndem (2015) araştırmasında en sık kullanılan veri toplama aracını dokümanlar olarak tespit etmiştir. Bu bilgiler ışığında yurt içindeki akademik çalışmalarda örneklem/çalışma gruplarının belirtilmediği çalışmalara rastlandığı, belirtilen çalışmalarda ise farklı çalışma alanlarında farklı örneklem gruplarının ön plana çıktığı ve veri toplama araçlarının belirtilmediği çalışmalar bulunduğu, belirtilen çalışmalarda ise dokümanların en fazla kullanıldığı söylenebilir.

Elde edilen bulgulara bakıldığında 9 çalışmada (%19,56) veri analiz yönteminin belirtilmediği görülmektedir. Kullanılan analiz yöntemlerine bakıldığında en fazla “Eser Analizi” temasının kullanıldığı, nicel veri analizlerinin ikinci sırada yer aldığı ve nitel veri analiz

yöntemlerinin de bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Nicel veri analizi yöntemlerinden betimsel kategori içerisinde yer alan “Frekans/ Yüzde Tabloları”nın en fazla olduğu ve nitel veri analizi yöntemleri içinden “Nitel Betimsel Analiz”in en sık kullanılan analiz yöntemi olduğu sonuçlarının elde edildiği görülmektedir. Benzer şekilde Soycan’ın (2021) çalışmada araştırmaların %45,8’inde veri analiz yöntemlerinin belirtilmediği ve belirtilen çalışmalarda ise en sık betimsel analiz yöntemlerinin kullanıldığı görülmektedir. Betimsel analiz yöntemleri içerisinde «Yüzde/Frekans/Çizelge» kategorisinin en fazla olduğu da dikkat çekmektedir. Ayrıca Yöndem (2015) çalışmada en çok betimsel analizlerin kullanıldığı bilgisini sunmaktadır. Bu doğrultuda yapılan çalışmalarda veri analiz yöntemlerinin belirtilmemesinin rastlanılan bir durum olduğu ve analiz yöntemi belirtilen çalışmalarda ise betimsel analiz yönteminin yoğunluk taşıdığı söylenebilir.

Ulaşılan sonuçlar ve öneriler ışığında; Bu çalışmada en çok yayının 2017 yılında yapıldığı ve tek yazarlı çalışmaların en fazla olduğu, literatürde ise müzikte farklı konu alanlarına yönelik yapılmış akademik çalışmaların yayın yılları ve yazar sayılarında paralellik bulunmadığı görülmektedir. Konu dağılımlarına bakıldığında en çok çalgı eğitimi ders materyali/müfredat konusunun yoğunluk taşıdığı, benzer şekilde alanyazında da çalgı ve çalgı eğitimine yönelik çalışmalara sık rastlandığı ve bunun haricinde genel müzik eğitimi, yorumlama ve icracılara yönelik incelemelerin de bu çalışmada ortaya çıkan konu başlıklarıyla örtüştüğü söylenebilir. Çalgı ve çalgı eğitimi ekseninde bu çalışmada keman ve piyano eğitimi ders materyallerine ve müfredatına yönelik çalışmaların diğerlerine göre daha sık olduğu ve alanyazındaki çalışmalarda da piyano ve keman alanlarının benzer şekilde öne çıktığı görülmektedir. Çağdaş Türk Müziği’ni inceleyen bu çalışma ile müzik eğitimi ile ilgili araştırmaları inceleyen çalışmada en çok işlenen konunun benzerlik taşıdığı dikkat çekmekte ve yüzdeler sıralaması farklı olsa da ele alınan konu alanlarında benzerlikler bulunduğu görülmektedir. Çalgı ve çalgı eğitimine yönelik çalışmaların sıklığı yurt içinde çalgı eğitimi müfredatı, ders materyalleri ve süreçlerine yönelik incelemelere ihtiyaç duyulduğu bilgisini sunabilir. Bu çalışmada ikinci olarak ön plana çıkan konu alanı olan besteci ve eser incelemeleri ele alındığında Hasan Ferit Alnar’ın en sık yer aldığı, ancak alanyazında farklı anahtar kelimelerle ve farklı zamanlarda taranan çalışmalarda farklı Türk bestecileri konu alan çalışmaların ön plana çıktığı söylenebilir.

İncelenen araştırmalarda en sık betimsel yöntemin, ardından doküman analizi/ eser analizinin kullanıldığı ve benzer şekilde alanyazında da yurt içinde müziğin farklı alanlarında betimsel yöntemle yapılmış çalışmaların çoğunlukta olduğu görülmektedir. Bu çalışmada örneklem/ çalışma grubu belirtilmemiş araştırmalar olduğu, belirtilen çalışmalarda en fazla «Eserler» kategorisinin yer aldığı ve örneklem/ çalışma grubunda «1-10» sayı aralığının en sık kullanıldığı sonucu elde edilmiştir. Alanyazında da benzer şekilde örneklem/çalışma gruplarının belirtilmediği çalışmalara rastlandığı, belirtilen çalışmalarda ise mesleki müzik eğitimi alan öğrenciler ve öğretim elemanları gibi farklı örneklem gruplarının ön plana çıktığı görülmektedir. Söz konusu örneklem/ çalışma gruplarının bu çalışmada da elde edildiği dikkat çekmektedir. Bu çalışmada veri toplama araçlarının belirtilmediği araştırmalar bulunduğu, belirtilen çalışmalarda ise dokümanların en fazla kullanıldığı tespit edilmiştir. Bunun haricinde görüşme, algı/ ilgi/ tutum/ yetenek/ kişilik vb. testlerinin ve başarı testleri gibi araçların da bulunduğu elde edilen bilgiler arasındadır. Sonuçlar arasında veri analiz yöntemlerinin belirtilmediği çalışmalarda olduğu, alanyazına bakıldığında da veri analiz yöntemlerinin belirtilmemesinin rastlanılan bir durum olduğu görülmektedir. Analiz yöntemi belirtilen çalışmalarda

ise, bu çalışmadakine benzer şekilde, eser analizinin ve betimsel analiz yönteminin yoğunluk taşıdığı söylenebilir. Sonuçlar ışığında konuya ilgi duyan araştırmacıların söz konusu alanyazın eğiliminin tespitinde yoğunluk taşıyan ve taşımayan alanları görerek çalışmalarına yön verebilecekleri ve benzeri konularda yazılan araştırmaların daha anlaşılır olması adına araştırmaların yöntemlerine, veri toplama araçlarına ve verilerin analiz yöntemlerine ilişkin bilgilere yer verilmesi önerilebilir.

Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.

Çıkar Çatışması: Yazar, çıkar çatışması bildirmemişlerdir.

Finansal Destek: Yazar, bu çalışma için finansal destek almadığını beyan etmiştir.

Peer-review: Externally peer-reviewed.

Conflict of Interest: The author have no conflicts of interest to declare.

Financial Disclosure: The author declared that this study has received no financial support.

Kaynakça

- Akçay, Ş. Ö., & Erden, E. (2020). Türkiye'de müzik beğenisi üzerine yapılmış olan akademik çalışmaların bibliyografik yöntemle incelenmesi. *Sanat Dergisi*, (36), 117-134. Doi: <http://doi.org/10.47571/ataunigsfd.763079>
- Aksu, C. (2008). Türk müzik devrimine güncel bakış sonuçtan-sürece, süreçten-günümüze yeni çıkarımlar. *Sanat Dergisi*, (13), 17-26.
- Alyörük, G. (2016). Türkiye'de gitar alanında yapılan lisansüstü tezler: Bir bibliyografya çalışması. *Balikesir University The Journal of Social Sciences Institute*, 19(35), 55-79.
- Anglada-Tort, M., & Sanfilippo, K. R. M. (2019). Visualizing music psychology: A bibliometric analysis of psychology of music, music perception, and musicae scientiae from 1973 to 2017. *Music & Science*, 2. <https://doi.org/10.1177/2059204318811786>
- Ataman, Ö. G. (2009). Ülkemizde flüt ve flüt eğitimi alanlarında yapılan lisansüstü tezler. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 17(1), 341-352.
- Apaydınlı, K. (2014). Türkiye'de koro alanında yazılmış lisansüstü tezler bir bakış. *Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 4(8), 61-66.
- Arıca, E. (2017). Türkiye'de keman pedagojisi alanında hazırlanan lisansüstü tezler üzerine bir inceleme. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 32(2), 327-342. doi: 10.16986/HUJE.2016018529
- Aydın, E., & Şenol Sakin, A. (2023). Muammer Sun'un koro eserlerinin müzik eğitimi ana bilim dallarında kullanılabilirliğine yönelik öğretim elemanı görüşleri. *Sanat ve Yorum* (41), 31-40.
- Babaç, E. E. & Köse, H. S. (2018). Türkiye'de 2011-2018 yılları arasında koro alanında yapılmış olan lisansüstü tezlerin bazı parametreler bakımından incelenmesi. *Online Journal of Music Sciences*, 3(1), 32-55. Doi: <http://dx.doi.org/10.31811/ojomus.430359>
- Birel, A. S., & Qader, H. M. (2017). Türkiye'de kontrbas konusunda yazılmış lisansüstü tezler üzerine durum tespiti. *YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi (YYU Journal Of EducationFaculty)*, 14(1), 1416-1439. <http://dx.doi.org/10.23891/efdyu.2017.50>
- Bulut, M. Ö. (2007). *Genç Türk bestecilerinin eseryaratma süreçlerinde kullandıkları ritimsel elemanlar*. Yüksek Lisans Tezi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Başkent Üniversitesi, Ankara.
- Cömert, M. & Erim, A. (2018). Viyolonsel eğitimiyle ilgili araştırma sonuçlarının alana katkısı ve uygulanabilirliği. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18(1), 107-129. <https://doi.org/10.17240/aibuefd.2018.-363890>
- Çepni, S. (2012). *Araştırma ve proje çalışmalarına giriş*. Trabzon: Celepler Matbaacılık.
- Değirmenci, A., & Doğru, M. (2017). Türkiye'de sosyobilimsel konularla ilgili yapılan çalışmaların incelenmesi: Bir betimsel analiz çalışması. *Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 44, 123-138.
- Demirbatır, E. (2001). Yaylı çalgılar yüksek lisans, doktora ve sanatta yeterlik tez bibliyografyası. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, XIV(1), 143-150.
- Demirel, E. (2015). Çağdaş Türk bestecilerinde postmodern bir eğilim olarak yeniden yerellik. *Education Sciences*, 10(2), 84-99. ISSN: 1306-3111/1308-7274
- Doğuduyal, M. (2016). *Müzikten söze*. İstanbul: Bağlam Yayıncılık.
- Ece, A. S. (2007). Çoksesli Türk müziği bestecileri ile ilgili lisansüstü tez ve yayınlar antolojisi. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(2), 148-164.
- Efe, M., & Sonsel, Ö. B. (2019). Orkestra alanında yazılmış yüksek lisans, sanatta yeterlik ve doktora tezlerinin incelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6(41), 193-204. doi:10.29228/SOBIDER.32641
- İlyasoğlu, E. (2007). *71 Türk bestecisi* (Birinci Basım). İstanbul: Pan Yayıncılık.
- Kondracki, N. L., Wellman, N. S., Fada, R. D., & Amundson, D.R. (2002). Content analysis: Review of methods and their applications in nutrition education. *Journal of Nutrition Education and Behavior*, 34(4), 224-230.
- Kösreli, S. (2020). Türkiye'de ses eğitimi alanında yazılmış lisansüstü tezlerle yönelik bir inceleme. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 9(5), 3651-3668.
- Kurtaslan, Z. (2018). Türkiye'de yaylı çalgılarda yay teknikleri üzerine yapılan lisansüstü tez çalışmalarının incelenmesi. *Fine Arts (NWSAFA)*, 13(4), 57-70. Doi:10.12739/NWSA.2018.13.4.D0215.
- Küçüköğlü, A. & Ozan, C. (2013). Sınıf öğretmenliği alanındaki lisansüstü tezlerle yönelik bir içerik analizi. *Uluslararası Avrasya Sosyal Bilimler Dergisi*, 4(12), 27-47.
- Özay, S. (2020). Türkiye'de viyola alanında yazılmış lisansüstü tezler. *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 10(16), 6344-6361. DOI: 10.26466/opus.784467
- Özer, Z., & Demirbatır, R. E. (2021). Müzik eğitimi ile ilgili Tr dizin veri tabanında yayınlanan araştırmaların eğilimlerinin belirlenmesi. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(1), 282-304. <https://dx.doi.org/10.17240/aibuefd.2021.21.60703-796990>
- Özer, Z., & Onuray Eğilmez, H. (2021). Türkiye'de piyano eğitimi alanında yapılan lisansüstü tezlerin eğilimlerinin belirlenmesi. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 40(1), 291-316. Doi: 10.7822/omuefd.867774
- Öztutgan, Z. (2016). Türkiye'de gitar alanında yapılan lisansüstü tezlerin analizi ve değerlendirilmesi. *YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi (YYU Journal Of EducationFaculty)*, XIII(1), 684-708.
- Öztutgan, K. (2021). Türkiye'de gitar alanında yayınlanmış makalelerin analizi. *Ekev Akademi Dergisi*, 25(87), 307-320.
- Parasız, G. (2010). Eğitim müziği eksenli keman öğretiminde kullanılmakta olan çağdaş Türk müziği eserlerinin tespitine yönelik bir çalışma. *Sanat Dergisi* (15), 19-24.
- Say, A. (2010). Müzik tarihi. Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Selanik, C. (1996). Müzik sanatının tarihsel serüveni. Doruk Yayıncılık.
- Sonsel, Ö. B. (2018). Türkiye'de viyola alanında yazılmış lisansüstü tezlerin incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 47, 340-359. ISSN:1302-8944
- Soycan, M. (2021). Türkiye'de 2010-2020 yılları arasında yapılan flüt konulu lisansüstü tezlerin incelenmesi: İçerik analizi. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 41(3), 2153-2187.
- Sözbilir, M., Kutu, H. & Yaşar M. D. (2013). Türkiye'de kimya eğitimi araştırmalarının durumu ve eğilimler. Sözbilir, M. (Ed.), *Türkiye'de kimya eğitimi* (s. 175-204). Türkiye Kimya Derneği Yayınları.
- Tarkum, E. (2017). Çağdaş Türk müziğinin oluşum ve gelişim sürecinin ve bu süreçte rol oynayan faktörlerin incelenmesi. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(2), 247-260.
- Tebiş, C., & Okay, H. H. (2013). Türkiye'de müzik sanatı ve eğitiminde keman ve viyola konulu lisansüstü tezlerin konu ve yöntem olarak incelenmesi. *International Journal of New Trends in Arts, Sports & Science Education*, 2(2), 11-20. ISSN: 2146 – 9466
- Toptaş, B. (2013a). Türkiye'de piyano üzerine yapılmış lisansüstü çalışmalar. *International Journal of Social Science*, 6(3), 715-728.
- Toptaş, B. (2013b). Uluslararası sanat müziği bestecileri üzerine yapılan lisansüstü çalışmalar. *Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 31, 74-89.
- Toptaş, B. (2022). Piyano alanında Türk müziği uygulamaları üzerine yapılan lisansüstü tezlerin incelenmesi. *Diyalektolog Ulusal Sosyal Bilimler Dergisi*, 30, 145-161.
- Turan, D., & Oğul, B. (2023). The yeni müzik scene in Türkiye: How did the 'new music' discourse change local contemporary music practice?. *Musicologist*, 7(1), 49-77. DOI: 10.33906/musicologist.1185086
- Uçan, A. (2015). *Türk müzik kültürü* (3. Basım). Ankara: Evrensel Müzik ve Basımevi.
- Van Raan, A. F. J. (2014). Advances in bibliometric analysis: research performance assessment and science mapping. W. Blockmans, L. Engwall, & D. Weaire (Eds.). *Bibliometrics: Use and abuse in the review of research*

- ch performance* (pp.17-28). Edition: Wenner-Gren International Series Vol. 87. Publisher: London: Portland Press Ltd
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2018). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri* (11. Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yıldırım Orhan, Ş., & Tunca, B. E. (2014). Türkiye'de oda müziği alanında yapılmış yüksek lisans, doktora ve sanatta yeterlik tezleri. *Folklor ve Edebiyat*, 20(80), 207-220.
- Yöndem, S. (2015). An examination of graduate theses related with guitar in terms of methodology and content: A case of Turkey. *Educational Research and Reviews*, 10(19), 2631-2638. <https://doi.org/10.5897/ERR2015.245>

Structured Abstract

"Contemporary Turkish Music" is emphasized that the influence of polyphonic music from the Ottoman period to the present and the development of academic music life after the Republic should be understood. After the Republic, innovations were made in music, as in many other fields. It is seen that Contemporary Turkish Music is defined: "Contemporary Turkish Music is one of the first representatives of Mustafa Kemal Atatürk, who emerged in the process of "forming our national music by processing traditional Turkish music elements with Western techniques", which has an important place in the breakthroughs made by Mustafa Kemal Atatürk in the field of modernization. It is a type of music with universal norms, which is 'Turkish Fives' (Artaç, 2021, p. 53). It is reported that from the first years of the republic to the present day, composers belonged to different generations, they were influenced by the currents, techniques and styles of their age, and they produced works for this purpose (Doğuduyal, 2016). In addition to this, what the concept of "new music" represents in Turkey today is conveyed (Turan & Oğul, 2023). Today, it is thought that it is important to examine how and from which aspects Contemporary Turkish Music is formed in the literature in our country, to examine its tendencies, and to see its tendencies.

Considering the importance of studies in which the literature is dealt with systematically; "Advanced bibliometric analysis is, first, a powerful method for assessing the international impact of scientific work, particularly in the natural sciences and medicine, and in various engineering and social science fields, in a reliable, transparent and objective manner through citation analysis." (Van Raan, 2014, p. 25). It is thought that examining and classifying the researches that have been done will guide new researchers in almost every moment of the research process such as determining the problem, determining the research method, determining the sampling technique, making observations, comparing the results, and offering a solution proposal, and will contribute to the field of music education (Küçükoğlu & Ozan, 2013; act. Soyacan, 2021, p. 2155). When we look at the studies in which the trends of the studies in the field of music are determined, it is seen that the publications examining the trends of the publications on Contemporary Turkish Music are limited.

The aim of this study is to determine the tendencies of the studies conducted in Turkey on Contemporary Turkish Music in terms of the journal name and year, number of authors, subject, method, study group/sample characteristics and numbers, data collection tools and data analysis methods.

This study is a document review research and data were collected by literature review and article classification form. The study group obtained by scanning the keywords "Contemporary Turkish Music", "contemporary Turkish composers", "modern Turkish music", "modern Turkish composers" and "contemporary Turkish composers" in TR Index, Dergi Park, Ulakbim databases and Google Scholar search engine. and the studies in which these keywords are included in the title, abstract, and keywords sections. For the analysis of the articles, Sözbilir et al. (2013) "Article Classification Form" was used in accordance with the field of music. The data were analyzed by content analysis.

In the light of the results and suggestions; it is seen that the most publications were made in 2017 and the studies with a single author were the most, and in the literature, there is no parallelism in the publication years and the number of authors of academic studies on different subject areas in music. Considering the subject distribution, it can be said that the instrument education course material/curriculum is the subject of the most intense, similarly, studies on instrument and instrument education are frequently encountered in the literature, and apart from this, the studies on general music education, interpretation and performers overlap with the topics revealed in this study. The frequency of studies on instrument and instrument education may provide the information that there is a need for studies on instrument education curricula, course materials and processes in the country.

In the researches examined, it is seen that the descriptive method is used most frequently, followed by the document analysis/ work analysis, and similarly, the studies conducted with the descriptive method in different fields of music in the country are in the majority. In this study, it was concluded that there were studies that did not specify a sample/study group, that the category of "Works" was the most common in the mentioned studies, and that the number range of "1-10" was used most frequently in the sample/study group. Similarly, in the literature, it is seen that there are studies in which sample/study groups are not specified, and in the mentioned studies, different sample groups such as students who receive professional music education and lecturers come to the fore. In this study, it was determined that there were studies in which data collection tools and data analysis methods were not specified, and documents were mostly used in the mentioned studies. It can be said that in studies where the analysis method is specified, work analysis and descriptive analysis method are concentrated, similar to the one in this study. In the light of the results, it can be suggested that researchers who are interested in the subject include information about research methods, data collection tools and data analysis methods.